

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Kroupy a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **ENERGO-MARKET s.r.o.**, IČO: 247 67 115,
sídlem V zářezu 902/4, 158 00 Praha 5,
zastoupená Mgr. Davidem Neveselým, advokátem,
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. 1206/17/5300-21443-701328,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 9. 2. 2017, č. j. 1206/17/5300-21443-701328, kterým bylo podle § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Litoměřicích, (dále jen „správce daně“) ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2263156/15/2507-50521-506936, tak, že vyměřená daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za 2. čtvrtletí 2013 se mění z částky 642 742 Kč na částku 642 726 Kč, penále z doměřené daně ve výši 20 % se mění z částky 128 548 Kč na částku 128 545 Kč a doměřená daň včetně penále se mění z částky 771 290 Kč na částku 771 271 Kč. Současně se žalobkyně domáhala zrušení prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů soudního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že správce daně neprovedl některé jí navržené a jiné dostupné důkazní prostředky, které mohly postavit najisto, že plnění uvedená na daňových dokladech, ze kterých si žalobkyně nárokovala odpočet DPH, byla uskutečněna, zejména neprovedl výslech J. J. a A. K., ačkoli byli správci daně k dispozici v jiném daňovém řízení. Správce daně a žalovaný nesprávně a nedostatečně vyhodnotili některé z dostupných důkazů a skutečností k tíži žalobkyně a neposoudili důkazy v jejich vzájemné souvislosti. Zároveň postupovali v rozporu s daňovým řádem, když nedbali, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji. Žalobkyně namítala, že s ní nebyla řádně projednána zpráva o daňové kontrole a nebyla dostatečně seznámena s úvahami správce daně. Uvedla, že správce daně v průběhu řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, zatížil řízení zásadní vadou spočívající v tom, že neúplně a nesprávně zjistil skutkový stav a nevyužil k jeho zjištění všech dostupných důkazních prostředků tak, aby byly odstraněny důvodné pochybnosti, čímž porušil zásadu obsaženou v § 8 odst. 1 daňového řádu. Konstatoval, že žalovaný nedostál povinností odvolacího orgánu ve smyslu § 116 odst. 2 daňového řádu, neboť napadeným rozhodnutím nezhojil předchozí vady řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že nesouhlasí s právním názorem žalobkyně uvedeným v podané žalobě a navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Konstatoval, že pro realizaci žalobkyní navrhovaného výsledku pana A. K. správce daně vyvinul maximální možné úsilí. Po opakovaném bezúspěšném předvolání k podání svědecké výpovědi rozhodl o jeho předvedení a dne 16. 9. 2016 požádal Policii České republiky o zajištění předvedení. Zajistit výslech svědka se ovšem nepodařilo, neboť se svědek nenacházel ani na adrese uvedené žalobkyní, ani na nové adrese zjištěné policií. K tomu žalovaný navíc dodal, že žalobkyně sice navrhla výslech pana K., nicméně bez identifikačních údajů, které ani na výzvu správce daně nedoplnila. K výslechu pana J. poté žalovaný sdělil, že mu není zřejmý důvod této námítky, neboť ze spisového materiálu je zřejmé, že výslech pana J. proveden byl. Žalovaný byl dále názoru, že správce daně veškeré důkazy hodnotil v souladu s daňovým řádem. Odmítl tvrzení, že neposoudil veškeré dostupné důkazy v jejich vzájemných souvislostech. K žalobkyní namítanému porušení § 92 odst. 2 daňového řádu poukázal na to, že důkazní břemeno je v daňovém řízení rozděleno v tom smyslu, že i když daňový subjekt formálně předloží bezvadné účetní doklady, správce daně může ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu vyjádřit pochybnosti týkající se věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů. Správce daně má povinnost prokázat, že existují vážné a důvodné pochyby o skutečnosti údajů o určitém účetním případě uvedených účetnictví daňového subjektu. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 21/2013-66 a č. j. 1 Afs 102/2012-54. Závěrem konstatoval, že ze správního spisu zcela jednoznačně vyplývá, že postup při ukončení daňové kontroly i při vlastním projednání zprávy o daňové kontrole byl zcela v souladu se zákonem.

Repliká žalobkyně

4. Žalobkyně na vyjádření žalovaného reagovala replikou, ve které obdobně jako v podané žalobě uvedla, že nesouhlasí s neprovedením výsledku pana A. K., který disponoval podstatnými informacemi o obchodu s žalobkyní a mohl jednoznačně rozptýlit pochybnosti správce daně. Žalobkyně v této souvislosti upozorňovala na to, že pan A. K. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vypovídal před správcem daně k otázkám týkajících se daňového subjektu ENERGO – MARKET servis s. r. o. Z uvedeného je tak zřejmé, že i přes tvrzení žalovaného o vyvinutí maximálního úsilí k provedení jeho výsledku byl A. K. správci daně k dispozici. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že jí je kladeno k tíži, že nespolupracovala se správcem daně, jelikož neuvedla správnou adresu pana K. Byla přesvědčena, že žalovaný i správce daně postupovali v rozporu s § 8 odst. 1 daňového řádu, když vlivem nesprávného postupu byl zmařen jeho výsledek.

5. Ke svému tvrzení ohledně absence, resp. nesprávnosti hodnocení důkazů ze strany správce daně dále uvedla, že ani správce daně, ani žalovaný neuznávají v předmětu nároku odpočet z přijatých faktur, nikterak ale nezpochybňují daň na výstupu uvedenou dodavatelem. Uvedené naznačuje, že by žalobkyně uskutečnila plnění spočívající v dodání solárních elektráren, a že tak uskutečnila bez vynaložení téměř jakýchkoliv nákladů. Takový stav zcela zřejmě nemůže odpovídat ekonomické realitě, a je proto v rozporu s požadavkem na co nejúplnější zjištění skutkového stavu. Dále žalobkyně uvedla, že dne 14. 11. 2016 předal pan J. správci daně dokument s označením „Předložení předmětných dohod o provedení práce...“, kterým upřesnil jména pracovníků a dalších podrobností týkajících se zaměstnanců společnosti PROPERTY AGENT spol. s r. o., která subdodavatelsky zajišťovala pro společnost Nordbel s. r. o. stavební a montážní práce. Konkrétně podání obsahuje uzavřené dohody o provedení práce, výplatnice, docházkový záznam. Tyto důkazní prostředky přitom vůbec nejsou zařazeny do správního spisu a správcem daně nebyly nijak hodnoceny. Podle žalobkyně se jedná o nepřijatelnou svévoli spočívající v selektivním hodnocení důkazních prostředků a současně procesní nesprávnost zakládající odůvodněné pochybnosti o kompletnosti a vypovídající hodnotě spisové dokumentace. Uvedené podání učiněné panem J. navazuje na dřívější podání učiněné panem K. označené „Soupis pracovníků společnosti Nordbel s. r. o.“, ve kterém uvedl jména a kontaktní údaje osob prostřednictvím kterých společnost Nordbel s. r. o. zajišťovala pro žalobkyni stavební a montážní práce. Podání navíc obsahuje další detaily týkající se přijatých plnění a žalobkyně je proto názoru, že nevyhodnocení tohoto důkazního prostředku zakládá rozpor se zásadami daňového řízení. Dále podle žalobkyně správce daně a žalovaný berou v úvahu pouze výpověď pana K., který v roce 2015 na Policii ČR vypověděl, že společnost, ve které je jednatelem, žádnou činnost nevykonává a žalobkyně ani pan Ing. R. D. mu nejsou známi. Pan K. přitom uvedené vypověděl pod vlivem strachu a svou výpověď od té doby doplnil a upravil. I z protokolu o výsledku pana K. ve vztahu k daňovému subjektu ENERGO-MARKET servis s. r. o., je patrné, že společnost Nordbel s. r. o. vykonávala ekonomickou činnost.
6. Žalobkyně poukazovala na vyjádření správce daně na straně 20 ve zprávě o daňové kontrole, kde uvedl důvody pro své pochybnosti. K tam uvedenému konstatovala, že adresa sídla jejího dodavatele je z hlediska jejích vlastních daňových povinností zcela irelevantní a mimo sféru jejího vlivu. K informacím zjištěným správcem daně z účetní závěrky potom sdělila, že pan Ing. D. v pozici jednatele jiného daňového subjektu zaslal společnosti Nordbel s. r. o. písemný dotaz ohledně účetní metodiky vykazování a získal od jednatele společnosti Nordbel s. r. o. pana K. písemnou odpověď, ze které vyplývá, že při poskytování stavebních a montážních prací byl kromě služeb rovněž spotřebován materiál a společnost Nordbel s. r. o., takové výnosy vykazovala ve výkazu zisku a ztrát na řádku „Tržby za prodej zboží“ nikoliv na řádku „Tržby za prodej výrobků a služeb“. K absenci mzdových nákladů žalobkyně poté dodává, že společnost Nordbel s. r. o. zajišťovala montážní práce subdodavatelsky nikoliv s využitím vlastním zaměstnanců. Nelze proto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přikládat žalobkyni k tíži nestandardnosti metodiky vykazování dodavatele žalobkyně. Uvedené nesprávnosti mají podle názoru žalobkyně vliv na výsledek dokazování. V případě přetrvávajících pochybností měl správce daně ověřit skutkový stav zahájením daňové kontroly u společnosti Nordbel s. r. o.

7. Závěrem žalobkyně konstatovala, že z protokolu o projednání daňové kontroly je patrné, že toto trvalo pouhých 35 minut. Vzhledem k obsáhlosti protokolu je zřejmé, že tato byla daňovému subjektu pouze předána, aniž by s ním byla jakkoliv projednána ve smyslu § 147 odst. 4 daňového řádu.

Ústní jednání

8. Žalobkyně ani její právní zástupce se k jednání soudu konanému dne 9. 12. 2020 bez omluvy nedostavili.
9. Pověřená pracovnice žalovaného při jednání soud konanému dne 9. 12. 2020 uvedla, že žalobní body považuje za velmi stručné a nedůvodné. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věte druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věte první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Soud předně poukazuje na to, že žalobkyně ve velice stručné žalobě bez bližší konkretizace uvedla, že správce daně a žalovaný nesprávně a nedostatečně vyhodnotili některé z dostupných důkazů a skutečností k tíži žalobkyně, že neposoudili důkazy v jejich vzájemné souvislosti a že postupovali v rozporu s daňovým řádem, jelikož nedbali, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji. Dále obecně namítala, že správce daně v průběhu řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, zatížil řízení zásadní vadou spočívající v tom, že neúplně a nesprávně zjistil skutkový stav a nevyužil k jeho zjištění všech dostupných důkazních prostředků tak, aby byly odstraněny důvodné pochybnosti, čímž porušil zásadu obsaženou v § 8 odst. 1 daňového řádu, a že žalovaný nedostál povinností odvolacího orgánu ve smyslu § 116 odst. 2 daňového řádu, neboť napadeným rozhodnutím nezhojil předchozí vady řízení.
12. Soud poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se vymezení požadavků kladených na formulaci žalobního bodu. V rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 379/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu uvedl, že § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. „žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné ... Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých "obvyklých"

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem ... Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz, k tomu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu doplnil, že „je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byť i jen v nejhrušších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.“

13. Výše rekapitulovaná velmi obecná a nekonkrétní vyjádření žalobkyně, která neobsahují žádnou skutkovou nebo právní argumentaci, tudíž nelze považovat za žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a proto se jimi soud nemohl zabývat.
14. Před vlastním vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud připomíná, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které „[r]ozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“ Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobkyni oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci do 18. 4. 2017, tj. nejbližší pracovní po pondělí 17. 4. 2017, na které připadl státní svátek, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 15. 2. 2017. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69, dostupný na www.nssoud.cz). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k žalobním bodům, které žalobkyně nově vznesla až v replice k vyjádření žalovaného ze dne 17. 7. 2017 doručené soudu datovou schránkou téhož dne, tj. po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která je podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nejzazším limitem i pro případné rozšíření žaloby o další žalobní body. Soud se proto nemohl zabývat námitkou žalobkyně, že při svém rozhodování správce daně ani žalovaný neuznávají v předmětu nároku odpočet z přijatých faktur, nikterak ale nezpochybňují daň na výstupu uvedenou dodavatelem, že dne 14. 11. 2016 předal pan J. správci daně dokument s označením „Předložení předmětných dohod o provedení práce...“, kterým upřesnil jména pracovníků a dalších podrobností týkajících se zaměstnanců společnosti PROPERTY AGENT spol. s r. o., která subdodavatelsky Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zajišťovala pro společnost Nordbel s. r. o. stavební a montážní práce, přičemž tyto důkazní prostředky vůbec nejsou zařazeny do správního spisu a správcem daně nebyly nijak hodnoceny. Dále se ze stejného důvodu soud nemohl zabývat námitkou žalobkyně uplatněnou až v replice k vyjádření žalovaného, že podání pana J. předané správci daně dne 14. 11. 2016 navazuje na dřívější podání učiněné panem K. označené jako „Soupis pracovníků společnosti Nordbel s. r. o.“, ve kterém uvedl jména a kontaktní údaje osob, prostřednictvím kterých společnost Nordbel s. r. o. zajišťovala pro žalobkyni stavební a montážní práce, a že toto podání obsahuje další detaily týkající se přijatých plnění, a že nevyhodnocení tohoto důkazního prostředku zakládá rozpor se zásadami daňového řízení. Soud se nemohl zabývat ani námitkou žalobkyně spočívající v tom, že správce daně a žalovaný berou v úvahu pouze výpověď pana K., který v roce 2015 na policii vypověděl, že společnost, ve které je jednatelem, žádnou činnost nevykonává a žalobkyně ani pan Ing. R. D. mu nejsou známi, přičemž pan Kočí uvedené vypověděl pod vlivem strachu a svou výpověď od té doby doplnil a upravil. Soud nemohl posuzovat ani námitku žalobkyně uplatněnou až v replice k vyjádření žalovaného týkající se nestandardnosti metodiky vykazování dodavatele žalobkyně společnosti Nordbel s. r. o. a vztahující se ke mzdovým nákladům této společnosti. Dále se soud nemohl zabývat námitkami poprvé uplatněnými v replice k vyjádření žalovaného spočívající v tom, že adresa sídla společnosti Nordbel s. r. o. je z hlediska jejich vlastních daňových povinností zcela irelevantní a že měl správce daně v případě pochybností zahájit rovněž daňovou kontrolu u společnosti Nordbel s. r. o.

15. Nejprve soud přistoupil k posouzení námítky, že žalovaný nesprávně posoudil důkazy a některé z žalobkyní navržených důkazů neprovedl vůbec. Konkrétně žalobkyně namítala neprovedení výslechu A. K. a J. J. Co se týče neprovedení svědecké výpovědi A. K., soud především poukazuje na obsah správního spisu, ze kterého jednoznačně vyplývá snaha správce daně o jeho provedení. Žalobkyně až ve vyjádření ke kontrolním zjištěním ze dne 7. 8. 2015 navrhla výslech daného svědka. Dne 14. 8. 2015 správce daně předvolal k podání svědecké výpovědi pana K., jednatele společnosti Nordbel s. r. o., na 31. 8. 2015. Pan K. se ovšem ke svědecké výpovědi bez omluvy nedostavil, a to ani na základě opakovaného předvolání k jednání nařízenému na 18. 9. 2015. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že v rámci doplnění odvolacího řízení se správce daně opětovně pokusil o zajištění účasti pana K. na ústním jednání k provedení jeho výslechu. Za tímto účelem se správce daně dne 4. 7. 2016 obrátil na žalobkyni a vyzval ji k poskytnutí údajů o osobě A. K., zejména ke sdělení místa jeho pobytu a sdělení adresy, na které se zdržuje; pakliže by žalobkyně disponovala informací, že se navržený svědek nadále zdržuje v zahraničí, měla sdělit správci daně jeho adresu pobytu tam. Na uvedenou výzvu žalobkyně nijak nereagovala. Správce daně se následně dne 16. 8. 2016 kontaktoval pana K. telefonicky, a to na mobilní telefon, který uvedl do úředního záznamu policie, poskytnutého správci daně na základě výzvy k poskytnutí údajů. O skutečném hovoru pracovník správce daně sepsal úřední záznam pod č. j. 1909380/16/2507-60561-500122, ze kterého je zřejmé, že s žalobkyní navrženým svědkem hovořil a tento uvedl, že je mu možné zaslat předvolání na adresu „X“. Zároveň s ním byl dohodnut termín svědecké výpovědi na den 29. 8. 2016 v 10:00 hodin. Dále ze správního spisu plyne, že pan K. si předvolání k výpovědi na jím uvedené adrese nepřevzal a k výpovědi se ve smluvený den nedostavil. Pan K. si následně nepřevzal ani opakované předvolání k výpovědi ze dne 30. 8. 2016. S ohledem na to správce daně požádal dne 16. 9. 2016 Policii České republiky o předvedení pana K. ke svědecké výpovědi na den 3. 10. 2016. Ovšem ani tímto způsobem se nepodařilo zajistit přítomnost pana K. na nařízeném jednání, neboť podle sdělení Policie České republiky se svědek na adrese uvedené správcem Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

daně v žádosti o předvedení nenacházel. Dne 10. 10. 2016 obdržel správce daně další vyrozumění od Policie České republiky, která prověřila, zda se pan K. zdržuje na jím uvedené adrese „X“. Dle zjištění Policie České republiky zde žalobkyní navržený svědek nepobýval.

16. Soud je toho názoru, že správcem daně byly učiněny všechny potřebné kroky, které lze po něm v duchu daňového řádu spravedlivě požadovat k zajištění provedení svědecké výpovědi. Správce daně svědka K. opakovaně předvolával, kontaktoval jej telefonicky, snažil se zajistit jeho výpověď i prostřednictvím jeho převedení Policií České republiky. Nelze tudíž správci daně ani žalovanému klást k tíži, že se žalobkyní navržený svědek opakovaně k výsledku nedostavil. Na uvedeném nemůže nic změnit ani skutečnost, že se správci daně podařilo kontaktovat žalobkyní navrženého svědka za účelem jeho výsledku v rámci jiného daňového řízení, týkajícího se jiného daňového subjektu ENERGO-MARKET servis s. r. o. a provést dne 7. 11. 2016 jeho výslech. V nyní projednávané věci vztahující se k žalobkyni i přes využití všech možností daných § 100 daňového řádu nemohl být navrhovaný důkaz proveden pro nekontaktnost svědka. V tomto směru tedy soud neshledal žádné pochybení daňových orgánů.
17. K tvrzení žalobkyně, že v daňovém řízení nebyl proveden výslech pana J. J., soud uvádí, že ačkoliv žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě konstatuje, že tento výslech byl proveden, obsah správního spisu tomu nenasvědčuje. Ze správního spisu ovšem ani nevyplývá, že by žalobkyně v průběhu řízení vůbec navrhla provést svědeckou výpověď J. J. Jediný protokol, který vypovídá o provedení jeho výsledku a který je obsahem správního spisu, se týká jiného daňového subjektu, a to společnosti ENERGO-MARKET servis s. r. o. Jedná se o protokol ze dne 7. 11. 2016, č. j. 2302739/16/2507-60562-507114, a jednoznačně z něj vyplývá, že pan J. J. v daném případě vypovídal k otázkám, které se týkaly výhradně společnosti Nordbel, s. r. o. a jejího vztahu ke společnosti ENERGO-MARKET servis s. r. o., u kterého byla rovněž zahájena daňová kontrola. Neprovedení svědecké výpovědi pana J. J. tudíž nelze dle soudu považovat za opomenutý důkaz, neboť žalobkyně jeho provedení v průběhu daňového řízení nenavrhla. Ani tuto žalobní námitku soud neshledal důvodnou.
18. Soud se dále zabýval námitkou žalobkyně stran toho, že s ní nebyla řádně projednána zpráva o daňové kontrole. Projednání zprávy o daňové kontrole je postup, kdy správce daně zaznamená všechna vyjádření, návrhy a námitky daňového subjektu k jejímu obsahu a své stanovisko k nim, popřípadě výsledky doplněného dokazování (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 27. 1. 2006, č. j. 59 Ca 14/2004-29, publ. pod č. 838/2006 Sb. NSS). Jelikož zpráva o daňové kontrole slouží jako podklad pro případné doměření daně, přičemž jejím projednáním a podepsáním je daňová kontrola ukončena, zakotvuje daňový řád právo daňového subjektu vyjádřit se před vlastním uzavřením zjišťování skutkového stavu a eventuálním vydáním dodatečného platebního výměru k jejímu obsahu a navrhnout případně její doplnění. Toto právo musí obsahovat nejen seznámení daňového subjektu se závěry správce daně, ale i jeho vyjádření ke zjištěným výsledkům, stejně jako reakci správce daně na toto vyjádření (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2001, sp. zn. IV. ÚS 121/01, obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2007, č. j. 2 Afs 93/2006-75, nebo ze dne 31. 1. 2018, č. j. 2 Afs 45/2017-37).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. V projednávané věci byla žalobkyně seznámena s výsledky kontrolního zjištění protokolem ze dne 8. 7. 2015. Při ústním jednání, při němž byl přítomen zástupce žalobkyně, bylo správcem daně mimo jiné konstatováno, že žalobkyně neprokázala faktické přijetí služeb fakturovaných společností Nordbel s. r. o. (faktury č. 001/13 až č. 043/13) a zároveň neprokázala oprávněnost nároku na odpočet daně ve smyslu § 72 odst. 1 zákona o DPH, tak jak bylo požadováno výzvou ze dne 23. 2. 2015, a kromě návrhu na svědeckou výpověď Ing. Bc. M. O. žádné důkazní prostředky nepředložila. Správce daně tedy seznámil žalobkyni se svými závěry, důkazy, z nichž vycházel, jakož i s jejich hodnocením. Žalobkyně se k uvedeným zjištěním vyjádřila v podání ze dne 7. 8. 2015, v němž uvedla, že s nimi nesouhlasí. Dále konstatovala, že nemůže ovlivnit sídlo jejího dodavatele a údaje jím uvedené v účetní uzávěrce zveřejněné v obchodním rejstříku. Navrhla výslech pana A. K., k prokázání o jaké práci, uvedené na jednotlivých fakturách, prováděné společností Nordbel s. r. o. se jednalo. Po doplnění dokazování byl tehdejší zástupce žalobkyně při jednání dne 23. 11. 2015 seznámen s tím, že nedošlo ke změně výsledku kontrolního zjištění a též s ním byla projednána zpráva o daňové kontrole, což daňový poradce žalobkyně stvrdil svým podpisem na protokolu č. j. 2248060/15/2507-60561-500122, aniž by vznesl jakékoli návrhy, vyjádření nebo výhrady proti obsahu protokolu.
20. Soud souhlasí s žalobkyní v tom směru, že se doba 35 minut na projednání zprávy o daňové kontrole, která má 43 stran, nemusí jevit na první pohled jako zcela přiměřená. Soud však při posuzování této námitky nemůže přehlédnout, že zpráva o daňové kontrole týkající se DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2013 shrnovala kontrolní zjištění, s nimiž byla žalobkyně dne 8. 7. 2015 již jednou seznámena. Zmíněná doba byla dle soudu zcela postačující k tomu, aby pracovníci správce daně tehdejšímu zástupci žalobkyně sdělili relevantní části dané zprávy o daňové kontrole. Žalobkyně by si měla v této souvislosti rovněž uvědomit, že doba projednání zprávy o daňové kontrole je z povahy věci kromě obsáhlosti zprávy přímo úměrná aktivitě, či pasivitě daňového subjektu (či jejího zástupce). Požaduje-li daňový subjekt podrobnější vysvětlení kontrolních zjištění nebo uplatňuje-li další návrhy, připomínky či námitky, vyžaduje projednání zprávy o daňové kontrole více času než v případě, kdy žalobkyně ve vztahu k obsahu dané zprávy nevyvíjí žádnou aktivitu. Soud v této souvislosti opakovaně zdůrazňuje, že tehdejší zástupce žalobkyně nevznesl jakékoli návrhy, vyjádření nebo výhrady proti obsahu předmětného protokolu o seznámení se s výsledky kontrolního zjištění. Žalobkyně tedy nemůže oprávněně vytýkat správci daně krátkou dobu, po kterou s ní byla projednávána zpráva o daňové kontrole, pokud byla při projednání této zprávy zcela pasivní a pokud nepožadovala podrobnější odůvodnění kontrolních zjištění a hodnocení dosud zjištěných důkazů. Z uvedeného plyne, že smysl a účel projednání zprávy o daňové kontrole byl v projednávané věci dodržen, neboť žalobkyně byla seznámena se závěry správce daně, bylo jí umožněno se k závěrům správce daně vyjádřit a navrhnout důkazní prostředky. S ohledem na výše uvedené soud neshledal, že by byla žalobkyně zkrácena na svých právech při seznámení se s výsledkem kontrolního zjištění a projednání zprávy o daňové kontrole. Námitka žalobkyně, že s ní nebyla řádně projednána zpráva o daňové kontrole, je proto nedůvodná.
21. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl k návrhu žalobkyně pro nadbytečnost dokazování listinou nazvanou Předložení předmětných dohod o provedení práce, výplatnic a docházkového záznamu společnosti Property agend spol. s r.o. ze dne 14. 11. 2016 a soupisem pracovníků zajišťujících montážní a servisní práce pro společnost Nordbel s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ze dne 1. 4. 2016, neboť tyto důkazy žalobkyně navrhovala k prokázání opožděně uplatněných tvrzení, kterými se soud s ohledem na koncentraci řízení nemohl zabývat. Soud rovněž k návrhu žalobkyně neprovedl dokazování rozhodnutím žalovaného, které je součástí správního spisu, a též správním spisem, neboť dokazování správním spisem se v soudním řízení správním neprovádí.

22. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 9. prosince 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.